

Mijn schilderijen zijn zichzelf. Zij verbeelden niet iets anders dan de verf op het doek.
Zij ontstaan traag, gedurende één, drie, zeven of meer jaren.
De lange tijd die elk schilderij beslaat om te worden is ook de betekenis en de schoonheid ervan.
Niet een vertaalbare betekenis, niet de zichtbare schoonheid, maar de inherente betekenis en
schoonheid van de tijd zelf die elk schilderij nodig heeft om te worden en te blijven worden tot wat het
nu is.
Dat proces stopt niet zolang een schilderij in mijn bezit blijft. Er kan steeds opnieuw aan gewerkt
worden.
Telkens opnieuw, ook nadat het tentoongesteld is, kan het weer veranderen. Altijd. Altijd kan er
opnieuw verf toegevoegd worden.
Dit voortdurende proces geeft mij rust, stelt mij gerust. Mijn werken blijven altijd in wording.
Soms krijgen mijn werken een titel, soms een tijdelijke titel, misschien slechts voor de duur van een
tentoonstelling, of voor altijd als het werk niet in mijn bezit blijft, of voor de tijd dat ik er niet verder
aan werk.
Die titel kan blijven zo lang hij op de juiste manier iets toevoegt aan het schilderij. Later kan de titel
weer verdwijnen, of veranderen, wanneer het werk weer anders wordt.
Mijn werken zijn voldragen, maar nooit voleindigd, altijd slechts op een bepaald punt aanbeland.
Daarna zien we wel.
We zien wel wat er komt. Zo wil ik in het leven staan, en in de kunst. Zo wil ik in mijn kunst leven.

Raf Thys, mei 2019